

प्रकरण २ रे

अव्याप्तिका विषय.

प्रकरण २ रे.
अळ्याताचा विषय
=====

२. १ प्रौढ ज्ञिष्ठाच्या संज्ञोधनाची गरज.
२. २ संज्ञोधनाचे ज्ञीष्टक.
२. ३ संज्ञोधनाची उद्दिद्धटे.
२. ४ संज्ञोधनाच्या मर्यादा व व्याप्ती.
२. ५ संज्ञोधनातील संज्ञांचा अर्थ.

-: प्रकरण २ अभ्यासाचा विषय :-

२.१ संशोधनाची गरज व महत्त्व :-

स्वतंत्र भारताने लोक्काही राज्य पद्धतीचा स्वीकार केला आहे. भारतातील लोक्य या देशाचे मालक व राज्यकर्ते आहेत. राज्य करणारी बहुसंख्य जनता निरक्षर व अशिक्षित व अज्ञानी असेल तर देशातील अनेक समस्या हाताळ्याचा प्रयत्न व्यर्थ झाला असे होईल. भारतामधील निरक्षरता लक्षात येताच राज्यकर्त्यांची लक्ष निरक्षरता निर्मूलनाऱ्याकडे गेले. १९५१ मध्ये भारतातील साक्षरता प्रमाण १६.६% होते. १९६१ मध्ये साक्षरतेचे प्रमाण २४% झाले. १९७१ मध्ये २९.४५% साक्षरतेचे प्रमाण झाले तर १९८१ मध्ये ३६% पर्यंत गेले. साक्षरतेचे प्रमाण वाढले परंतु १९५१ मध्ये २४.६६ कोटी जनता निरक्षर होती तर १९८१ मध्ये ३४.३३ कोटी जनता निरक्षर राहिली. म्हणजे स्वातंत्र्योत्तर कालातं निरक्षरांच्या संख्येतही वाढ होत गेली ही गोष्ट भयावह (गंभीर) आहे. साक्षर व सुशिक्षितानीच स्वातंत्र्याचा फायदा उठविला. काहीचे जीवनमान उंचाक्ले, तर कांहीचे कमी झाले. लोकसंख्या वाढली, अनेक सामाजिक व राजकीय प्रश्न निर्माण झाले व होत आहेत. या सर्व प्रश्नांचे मूळ निरक्षरतेत आहे. ही गोष्ट विचारकंतासह सर्वांना आता मान्य आहे.^{१&२}

प्रौढ शिक्षण योजना ही सर्वसामान्य गोरगरीब, बहुजन समाजाच्या उत्थानाची योजना आहे. पिटयार्नपिटया ही मंडळी शिक्षणापासून दूर आहेत. शिक्षणाचा प्रकाश ज्यांच्यापर्यंत पोहोचला नाही, त्यांच्यासाठी प्रौढ शिक्षण योजना आहे. यापूर्वी साक्षरता मोहीम, निरक्षरता निर्मूलन मोहीम, जन आंदोजन, ग्राम गोरव, ग्राम साक्षर मोहीम, अज्ञा विविध नावांनी हा कार्यक्रम खेळोवेळी विविध स्वरूपात राबविला गेला.

२ आॅक्टोबर १९७८ पासून राष्ट्रीय स्तरावर भारत सरकारने हा कार्यक्रम नव्याने व्यापक स्तरावर सुरु केला. या कार्यक्रमाची स्परेषा व धोरण नव्याने सुधारित केले आहे. "मनुष्यबळ विकास" हे डाते नव्याने सुरु केले आहे. त्यात शिक्षण हा महत्वाचा घटक आहे. कॅबिनेट दजाचे अनुभवी व ज्येष्ठ मंत्री (ना.पी.व्ही.नरसिंहराव) यांच्याकडे ही जबाबदारी सोपविली. सहाव्या, सातव्या, पंचवार्षिक योजनेत ह्या कार्यक्रमांचा समोक्ष केला गेला असून करोडो रुपये यावर खर्च होत आहेत व होणार आहेत.

भारतातल्या सर्वसामान्य बहुजन समाजाच्या उत्थानाचा हा महत्वाकांक्षी कार्यक्रम आहे. पहील्या टप्प्यात १९९० पर्यंत १५ ते ३५ वयोगटातील १० कोटी निरक्षरांना युद्धद पातळीवर साक्षर करावयाचे आहे. या व्यापक स्वसुपाच्या कार्यक्रमाची कार्यवाही क्षा प्रकारे चालत आहे व ती क्षी असावी हा अभ्यासाचा महत्वाचा विशेष भाग होय. भारतात मोठमोठ्या योजना आखल्या जातात. परंतु त्या जनते पर्यंत पोहोचत नाहीत. केंद्र शासनाकडून येणारी प्रत्येक कल्याणकारी योजना ग्रामीण भागातील प्रत्येक व्यक्ती पर्यंत येत असतांना अनेक अडथळे येतात. निर्माण केले जातात. जनतेच्या निरक्षरतेवा फायदा स्वार्थांपोटी घेतला जातो. त्यामुळे ही योजना क्षा प्रकारे राबविली जाते हे जाणून घेण्याविषयी अभ्यासकाला उत्सुकता आहे.

२ आॅक्टोबर १९७८ पासून प्रौढ शिक्षणाचा कार्यक्रम राबविला जातो आहे. यात भारतातील विधापीठे, प्रत्येक घटक राज्य, स्वयंसेवी संस्था, महाविधालये, श्रमीक विधापीठे, इत्यादी या कार्यक्रमात सहभागी झालेली आहेत. या सर्व बाबींचा अभ्यास आणि आटावा घेणे महत्वाचे आहे. सहभागी असलेल्या सर्व घटकामध्ये सुसंवाद असणे जरुर आहे. असा सुसंवाद असला तरच हे महत्वपूर्ण कार्य प्रभावितपणे होईल. असेन्सेल तर स्वयं

निर्वर्णामुळे प्रत्येक घटक आपापल्या तंत्राने कार्यवाही करीत राहीला तर इच्छित ईयेय प्राप्तीत असंख्य अडचणी येतील. भारतातील विधापीठे स्वायत्त आहेत. विधापीठ अनुदान मंडळानेही याच तारणेला स्वतंत्र आदेश काढून हा कार्यक्रम राबविला जावा असे विधापीठांना कळविले. यामुळे विधापीठ कार्यक्षेत्रात येणा-या महाविधालयातील राष्ट्रीय प्रौढ शिक्षण विभाग, राष्ट्रीय तेवा योजना, राष्ट्रीय छात्र तेना यांच्या मार्फत हा कार्यक्रम राबविला जात आहे. म्हणजे लो हर खो आहे. त्यात तज्जांच्या येणा-या सूचना, संकल्पना खेवटच्या घटकापर्यन्त जाणे पार महत्वाचे आहे. मध्येच कांही दोष निर्माण झाला तर, "ध" वा "मा" झाला तर, संपूर्ण संकल्पना कोसळेल. यास्तव सर्व आदेश, सूचना, संकल्पना, ज्ञानाच्या तज्ज्ञा खेवटच्या घटका पर्यन्त पाँहोऱ्या पाहीजेत, म्हणून संज्ञोधनाची गरज आणि महत्व आहे, असे अभ्यासकाला वाटते.

२०.२ संज्ञोधनाचे झीर्षक :-

झौथ प्रबंधासाठी अभ्यासकाने "औसा तालुक्यातील प्रौढ शिक्षण कार्यक्रम केंद्राचा चिकित्सक अभ्यास" हा विषय निवडला आहे.

राष्ट्राच्या सर्वांगीण विकासातील महत्वाचा अडथळा म्हणजे निरक्षरता होय. निरक्षरता नष्ट करून साक्षर, सुसंस्कृत, सुशिक्षीत लोकसंख्या निर्माण करणे हे एक मोठे आव्हान असते. निरक्षरता व दारिद्र्य या एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. निरक्षरता व दारिद्र्य यामुळे बहुसंख्य समाज राष्ट्रीय कार्यात परिणामकारकपणे सहभागी होते शकत नाही. स्वतंत्र भारतात दारिद्र्य आणि निरक्षरता यामुळे बहुसंख्य समाज राष्ट्रीय कार्यात सहभागी होते शकला नाही. विकासाच्या अनेक फायदापासून, योजना पासून असा समाज वंचित राहिला, दूर राहीला. लोकांही राष्ट्रात सर्व समाजातील प्रत्येक व्यक्तीत समान संधी प्राप्त करून देणे आवश्यक असते. शिक्षणाचिवाय व्यक्ती या सर्वांगीण विकास, पर्यायाने समाज व देशाचा विकास होते शकणार नाही. केवळ १० वर्षांनी आपण २१ व्या भूतकाकडे जाणार आहोत.

२१ व्या षतकात पदार्पण करत असतीना आपल्या देशात
 इ.स. १९८१ पर्यंत ६४ टक्के (४३ कोटी) निरधरांची संख्या आहे.
 इ.स. १९५१ मध्ये साधरतेचे प्रमाण १६.६ टक्के, १९६१ मध्ये २४ टक्के,
 १९७१ मध्ये २९.४५ टक्के, १९८१ मध्ये ३६ टक्के होते. साधरतेचे प्रमाण
 वाढत गेले तरीही निरधरतेचे संख्येत लक्षणीय वाढ झाली. या वाढीचे मुळ्य
 कारण म्हणजे प्रव्यंड प्रमाणात वाढलेली लोक संख्या होय.^१

अशा स्थितीत योग्य खेळी सावध राहून निरधरता निर्मलनाऱ्ये कार्य
 जाणीवपूर्वक केले नाही तर या षतका अखेर जगामध्ये जेवढी निरधरांची
 संख्या असेल त्यापैकी निम्मे लोक भारतात असतील. म्हून ही विसंगती
 नष्ट करणे आवश्यक आहे. यासाठी निरधर प्रौढांना साधर करण्याची
 पद्धती अधिक कार्यधम व प्रभावी होणे ही काळाची गरज आहे.^२ त्या
 दृष्टीने

- १) डॉ घंट्रुमार, राष्ट्रीय प्रौढ शिक्षण
 प्रकाशक - गो.के.जोगळेकर, नूतन प्रकाशन, पुणे.
 मुद्रक - ना.तु. कुमार १८ डिसेंबर १९७८ प्रथम आवृत्ती
 परिशिष्ठ-२, पृष्ठ ४४

- २) Thakur Devendra,
 Adult Education and Mass Literacy
 Deep and Deep Publication 1988. Page No.5,6

“औसा तालुक्यातील प्रौढ शिक्षण कार्यक्रमाच्या केंद्राचा विकित्सक अभ्यास” हा विषय अभ्यासकाने निवडला आहे.

प्रौढ शिक्षणाची उद्दिष्ट्ये :-

निरक्षर प्रौढानी शिकाये. स्वतःचा आणि परिसराचा विकास बऱ्डवून आणावा आणि अखंड शिक्षण घेणरा समाज निर्माण व्हावा हा दृष्टीकोन प्रौढ शिक्षणामागे आहे. त्या दृष्टीने प्रौढ शिक्षणाची उद्दिष्ट्ये पुढील प्रमाणे आहेत :-

१) जाणीव जागृती

२) कार्यात्काता

३) साधरता

१) जाणीव जागृती :- “वैयक्तीक व सामाजिक जीवनामध्ये निर्माण होणारे प्रश्न, समस्या, जबाबदा-या, हक्क व कर्तव्य, या संबंधीची जाण म्हणजेच जाणीव जागृती.

व्यक्तीच्या जीवनात अनेक सामाजिक, धार्मिक, मानसिक, समस्या निर्माण होतात. अनेक जबाबदा-या त्याला पार पाढाव्या लागतात. ज्या समाजात आपण राहातो त्या समाजात अनेक प्रश्न असतात, ते प्रश्न सोडवावेत याची जाणीव, वैयक्तीक व सामाजिक प्रश्नांना विषयी आणि त्यांच्या निर्माणाना संबंधी उपलब्ध असणा-या मार्गाविषयी, सावधानता म्हणजे जाणीव जागृती होय.

प्रचंड संघेने निरक्षर असलेल्या प्रौढांच्या मनात जाणीव जागृती निर्माण झाली तरच राष्ट्राचा विकास होवू शकेल. कोठारी आयोगाने

म्हटले आहे की, "कुठलेही राष्ट्र आपल्या रधणाचा भार केवळ पोलिस व तैन्य यांच्यावर सोपवू बळत नाही तर स्वातंत्र्याचे रक्षण मुख्यतः त्या राष्ट्रातील सुजाप, सूझ, सुशिखित, सावधान असणा-या नागरिकांवर अवलंबून आहे.

जाणीव जागृती करावयाची म्हणजे प्रौढांच्या मनामध्ये आत्मविश्वास निर्माण करावयाचा. मी जिकून काय करणारा ही नकारात्मक मनस्तिथी काढून, मी नवीन गोष्टी आत्मसात करेन हा विश्वास प्रौढामध्ये निर्माण करावयाचा आहे. त्यांच्या मानसिक जागृती बरोबरच झारिरीक विकासाची जागृती करावयाची आहे. स्वच्छता, व्यसनाधिनता, समतोल आहार, आरोग्य, यांची जाणीव कहन घावयाची आहे. अंथश्रद्धा, कर्मकांड, जातीयता, यात्रून त्यांची मने मोकळी करावयाची आहेत. सामाजिक एकतेचा विश्वास, राष्ट्रप्रेम, आंतर राष्ट्रीय सामंजस्याची भावना, वैज्ञानिक दृष्टीकोन, उघोगप्रियता, संयम, तेवा, त्याग इत्यादी गुणांची जाणीव कहन घावयाची आहे.^२

२) कार्यात्मकता :- प्रौढांची आर्थिक परिस्थिती सुधारण्यासाठी त्यांच्यात, त्यांचा व्यवसायिक विकास करणे, आधुनिक भेती तंत्राची माहिती देणे, पूरक जोड धंधाची माहिती देणे व भेतक-याचे स्वावलंबन वाढविणे इत्यादी महत्वाचे आहे. कामगारांना त्याचे व्यावसायिक कौशल्य वाटवून अधिक उत्पादन करता येहील या दृष्टीने प्रयत्न करणे म्हणजे कार्यात्मकता वाढविणे होय. २ ऑक्टोबर १९७८ पासून अज्ञा या साक्षरता प्रसाराचे कार्य जोराने सुरु झाले आहे.^३

2. Indian Adult Education Association, New Delhi 110002

Handbook for Adult Education Instructors Series

No.133 Page No.9

3. Ibid, Page No.10

३) साक्षरता :- १९८१ च्या जनगणनेसुसार भारतात ४२ कोटी

४२ लक्ष लोक निरक्षर होते. या निरक्षर लोकांना छापलेली पुस्तके वाचता येत नाहीत. समजून मतदान करता येत नाही. या बहुसंघय लोकांना साक्षर केले पाहिजे. कारण हे लोक सामाजिक, आर्थिक प्रगतीपासून वंचित राहिल्याने राष्ट्राच्या विकासात त्यांना स्थान नाही. त्यांचा स्वतःचाही विकास नाही.

साक्षरतेमुळे व्यक्ती, लिखित ज्ञान मिळवू शकते, त्याचे मन चिकित्सक बनते. समस्या कर्ती सौडवावी हे त्याला समजते. विविध ज्ञान प्राप्ती करून ती व्यक्ती सामाजिक व व्यक्तीगत मुल्यांची जोपासना करू शकते. शारिरीक देवाण घेवाण वाढते. म्हणून साक्षरतेवा प्रसार व्हावा. ४

२.३ संशोधनाची उद्दिद्धृत्ये :-

- १) प्रौढ शिक्षणाचे वर्ग ज्या ठिकाणी वालतात त्या ठिकापच्या भौतिक परिस्थितीचा अभ्यास करणे.
- २) प्रोटांना उपलब्ध असणा-या सोयीचा अभ्यास करणे.
- ३) वर्गात उपस्थित राहणा-या प्रौढ विधार्थ्यांच्या अपेक्षांचा अभ्यास करणे.

- ४) वर्गामध्ये प्रौढ विधार्थींना उपस्थित राहण्यामध्ये कोषत्था समस्या (अडचणी) येतात हत्यांचा अभ्यास करणे.
- ५) प्रौढ वर्गाना शिकविषा-या शिक्षकांच्या (संघटकाच्या) अडचणीचा अभ्यास करणे आणि त्यांना उपलब्ध असलेल्या मार्गदर्शनाचा अभ्यास करणे.
- ६) शिक्षकांनी, संघटकांनी नवीन सुधारणा केल्या असल्यास त्यांची नोंद घेणे.
- ७) वर्गातील दैनंदिन कार्यक्रमांचा अभ्यास करणे.
- ८) वर्गाचिया कायद्यावरूप मूल्यमापन करणे.
- ९) प्रौढ शिक्षण कार्यक्रमाला गती मिळाली म्हणून सूचना देणे.

२.४ संशोधनाची मर्यादा व व्याप्ती :-

"औसा तालुक्यातील प्रौढ शिक्षण कार्यक्रमांच्या केंद्रांचा चिकित्सक अभ्यास" या शोध प्रबंधाच्या विषयाचा अभ्यास करतांना अभ्यासकाने औसा तालुका, जिल्हा लातूर मधील प्रौढ शिक्षण केंद्रे आणि प्रौढांची निवड पुढील प्रमाणे केली आहे.

१) ग्रामीण कार्यात्मक साझेरता योजना:- या योजनेव्वारे औसा तालुक्यात चालविली जाणारी इ.स. १९८८-८९ आणि १९८९-९० या दोन वर्षातील केंद्रे आणि प्रौढ निवडले.

एकाच स्त्री संघटक व सुरुष तंघटक, यांचिकडे दोन वर्षे १९८८-८९ व १९८९-९० मध्ये चाललेली प्रौढ शिक्षणांची केंद्रे एकूण १० स्त्री प्रौढ शिक्षण केंद्रे, १० पुरुष प्रौढ शिक्षण केंद्रे, एकूण २० प्रौढ शिक्षण केंद्रे निवडली.

प्रत्येक केंद्रातून हजेरी पटावरील क्रमांक १० आणि २० असे दोन प्रौढ एक वर्षासाठी या प्रमाणे दोन वर्षासाठी चार स्त्री प्रौढ निवडले. एकूण निवडलेल्या स्त्री प्रौढांची संख्या ४० झाली. याच प्रकारे ४० पुरुष प्रौढांची निवड केली. एकूण ८० प्रौढ निवडले.

२) राज्य प्रौढ शिक्षण योजना :- जिल्हा प्रौढ शिक्षण विभाग जिल्हा लातूर याचे तर्फे औसत तालुक्यात १९८९-९० मध्ये चालविली जाणारी ५ स्त्री प्रौढ शिक्षण केंद्रे आणि ५ पुरुष प्रौढ शिक्षण केंद्र निवडली. हजेरी पटावरील क्रमांक १० आणि २० चा प्रौढ या प्रकारे १० स्त्री प्रौढ, १० पुरुष प्रौढ. एकूण २० प्रौढांची निवड केली.

३) राष्ट्रीय प्रौढ शिक्षण योजना :- विधापीठ अनुदान आयोगाच्या सहाय्याने, मराठवाडा विधापीठ, औरंगाबाद संलग्न महाविधालय तर्फे औसत तालुक्यात चालविली जाणारी प्रौढ शिक्षणाची केंद्रे, यातून ५ स्त्री प्रौढ शिक्षण केंद्रे आणि ५ पुरुष प्रौढ केंद्रे १९८९-९० मधील निवडली.

या केंद्रातील हजेरी पटावरील क्रमांक १० आणि २० या प्रौढ प्रत्येक केंद्रातून निवडला. या प्रकारे १० स्त्री प्रौढ आणि १० पुरुष प्रौढ एकूण २० प्रौढ यांची निवड केली या प्रकारे.

१) ग्रामीण कार्यात्मक साक्षरता एकूण केंद्रे २० प्रौढ ८०

२) राज्य प्रौढ शिक्षण योजना एकूण केंद्र १० प्रौढ २०

३) राष्ट्रीय प्रौढ शिक्षण विभाग एकूण केंद्रे १० प्रौढ २०

एकूण केंद्रे ४० प्रौढ १२० निवडले.

अभ्यासासाठी निवडलेली प्रौढ शिक्षणाची सर्व केंद्रे औसत गावा पासून ३५ किलो मीटराच्या अंतरावर आहेत.

निवड केलेल्या ४० केंद्रांच्या गावाची संख्या २२ आहे.

२.५ संज्ञोधन विषयातील संज्ञांचा अर्थ :-

विषय :- "ओसा तालुक्यातील प्रौढ मिळण कार्यक्रम

केंद्राचा चिकित्सक अभ्यास" यातील संज्ञा:

१) प्रौढ म्हणजे :-

पूर्ण विकास इलेल्या व्यक्तीला प्रौढ म्हणतात.

१५ ते ३५ वयोगटातील व्यक्ती म्हणजे प्रौढ होय.^३

Fully Developed and Matured.

२) शिक्षण - म्हणजे :-

तरुणांच्या विकासाची प्रबळीया होय. या प्रक्रियेमध्ये
सामाजिक स्थिती गतीचा विकास या जाणीचेच्या
अंगाने मानवाने आत्मसात केलेल्या सवयी, त्याची
पद्धत होय -

इंग्रजीत (Education) शिक्षण याचा अर्थ

Education Means:-

The Process of 'bringing Up' young persons.

The Manner in which a person has been
brought up with reference to social station,
kind of manners and habit acquired.'⁴

- Oxford Dictionary.

शिक्षण म्हणजे व्यक्तीत्वाचा सर्वांगीण विकास

किंवा संपूर्ण व्यक्तीत्वाचा विकास".^५

प्रा. कुडले मधुकर बाळकृष्ण

३) कार्यक्रम म्हणजे :-

"उद्दिदष्टापृत जाण्यासाठी केलेली योजना अथवा पद्धती".^६

४) केंद्र-म्हणजे ठिकाण - जागा :-

प्रौढ शिक्षण कार्यक्रमाद्ये वर्ग जेथे भरविले जातात
ते ठिकाण अथवा जागा म्हणजे केंद्र होय.

५) चिकीत्सक अभ्यास म्हणजे :-

तटस्थ वृत्तीने अर्थपूर्ण असा नीरक्षीर विवेकाने
केलेला अभ्यास. या अभ्यासाचा त्या त्या क्षेत्रामध्ये
काम करणा-याला उपयोग व्हावा.

६) संशोधन म्हणजे -

ज्ञानाच्या रुदाया झाखेत नविन तट्ये किंवा तत्व
शीर्षयाताठी किंवा जुनी तट्ये किंवा तत्वे तपासण्यासाठी
काळजीपूर्वक व पद्धदतशीर केलेला अभ्यास म्हणजे संशोधन.^६

७) संशोधन पद्धदतीशास्त्र म्हणजे -

असे अध्ययन किंवा मूल तत्वे आहे की, ज्यात
वैज्ञानिक घौक्षी केली जाते. ती विविध शास्त्रांचा
भाग किंवा संघटन असते.^७

*'The study of the principle's
Underlying the organization of the
various sciences and the conduct of
scientific inquiry.'*

८) संघटक :- प्रौढ व्यक्तीला शिकविणारी व्यक्ती म्हणजे
संघटक होय.^८

९) पर्यवेक्षक:- प्रौढ शिक्षणाची केंद्रे चालविषारे जे संघटक
आहेत, त्यांना प्रेरणा देणारा, प्रभावी पद्धदतीने
काम करण्यास सहाय्य करणारा म्हणजे पर्यवेक्षक
होय.^{९०}

१०) प्रकल्प अधिकारी :-

प्रौढ शिक्षण केंद्रांच्या गटावर काम करणारा,
प्रयोगशक्तीना सहाय्य करणारा अधिकारी तो
प्रकल्प अधिकारी होय.^{११}

११) जिल्हा प्रौढ शिक्षाधिकारी :-

जिल्हा पातळीवर प्रौढ शिक्षण कार्यक्रमातील
अधिकारी, महत्वाचा सुश्राव, प्रेरणा देणारा,
मार्गदर्शन करणारा, व्यवस्थापक होय.

- : संदर्भ सूची :-

- १) डाँगे चंद्रकुमार, १८ डिसेंबर १९७८
राष्ट्रीय प्रौद्य शिक्षण पृष्ठ क्रमांक-५
- २) अनौपचारिक/प्रौद्य शिक्षण साधन केंद्र, भारतीय
शिक्षण संस्था, पुणे, राष्ट्रीय प्रौद्य शिक्षण योजना
कांही उपयुक्त टिप्पणी पृष्ठ क्रमांक-१६
- ३) Webster's New Collegiate Dictionary, 1975
Page No.17
- ४) The Concise Oxford English Dictionary of
Current English. 1964-Edited by H.W.Fowler
and F.G.Fowler based on The Oxford
Dictionary Fifth Edition Revised by E.Mcintosh
- ५) प्रा. कुँडले मधुकर बाळ्कृष्ण १९७३,
शैक्षणिक तत्त्वज्ञान व शैक्षणिक समाजशास्त्र पृष्ठ क्रमांक-९
- ६) Webster's New Collegiate Dictionary 1975
Page No. 919, 920
- ७) प्रा.टोळे रा.ना. १९८३ समाजशास्त्रीय संशोधन
तत्त्व आणि पद्दती पृष्ठ क्रमांक-५
- ८) Jess Stein, Editor in Chief, The Fandom
House Dictionary of the English Language
Page No.902.
- ९) डाँगे चंद्रकुमार, १८ डिसेंबर १९७८.
राष्ट्रीय प्रौद्य शिक्षण पृष्ठ क्रमांक-५९

- १०) कित्ता पूष्ठ छमाँक-५२
- ११) डागि चंद्रकुमार, १८ डिसेंबर १९७८
राष्ट्रीय प्रौढ़ शिक्षण पूष्ठ छमाँक-५१